

Зловився короп, й рук нема тримати.
Лиш груди — меч, що — межі ворожнечі.
Краплини — крок, — все ближче до півночі.
Танок лелек і лябіринту смуток.

Розмитий мол, що — діри — в мурах — миттю
На щораз інший, все стрімкіший начерк.
Різниці — хвиля, тільки серце нічим
Потамувати, що — з рінин — прикмети.

Не гір — найтяжчі — пляну перевали.
Зі шкаралущі — в почуттях — завулок
Ще сипле перли і — під ноги — хутро, —

Найгрубші форми, які — дух, як хитрик,
Що дійсність в линву скручує тугу.
Та часом — ляскіт, в тиші — ніч-тягач

Буття — в антисвіті — перетяга.